

V sredini so angeli v krasnih, zares rajskih postavah. Srednji nosi sv. križ, znamenje Odrašenikovo. Na levi in desni so angeli-godci, a molčijo, godala so utihnila, ker sodnik govori.

Okoli Jezusa pa je venec izvoljenih svetnikov in svetnic božjih. Na desni je poznati v belo-blesteči obleki Marija, izredno lepa prikazen, poleg nje sv. Peter.

Slika je klasično delo, mojsterski umotvor prve vrste. „V nobeni drugi sliki ni Fra Angelico skupin in posameznih oseb tako

lepo razvrstil, oziraje se na glavno idejo, kakor tukaj; zraven ni nikjer tako mnogoličen kakor tu. Sploh se more malokatero slikarsko delo s tem meriti . . . Kako nežno in nepopisno lepo je videti, kako se angeli variji z dušami, njim izročeni, zopet shajajo ter jih peljejo v večni raj.“

Tako sodi o tem delu bistroumni opazovalec St. Beissel. Celó Goethe, ki sicer ni prijatelj verskim predmetom, pravi: „Fra Angelico nas s to sliko omami. Kdor prej po nebesih ni hrepenel, bo vsplamtel v goreči

Duhovsko zdravišče na Dobrni.

želji po rajskem življenju, ko se je napojil sladkosti iz boljšega sveta pri opazovanju te slike.“

Jednake vsebine in jednaka po dovršenosti je druga slika brata Ivana o „poslednji sodbi“. Naročil jo je kamaldulenski samostan v Florenciji, kjer je dolgo visela v prelepi cerkvi. Sedaj je v florenški „Galleria antica e moderna“, kjer jo cenijo na 200.000 lir (= 90.000 gld.).

Akoravno je prvi zelo sličen, je vendar lahko spoznati, da jo je brat Ivan prej do-

vršil, kakor ono; mnogi mislijo, da je le študija za prvo, a tudi kot študija izborna umetniško delo.

Razven imenovanih dveh se nahaja še več Ivanovih slik o „poslednji sodbi“. V palači Corsini v Rimu je delo te vrste, katero cenijo tako visoko, kakor berolinsko. V mestu Leonforte na Siciliji občudujejo istotako Ivanovo „poslednjo sodbo“, bogata zbirka v Louvreu v Parizu šteje drugo med svoje največje zaklade.

(Dalje.)